

הרים אוכלת בכל יום, וכלם נקראים (תהלים א) בהמות בהררי אף. ועל זה למדנו שיש בהמה שאוכלת בהמה. וממה נעשו? מאש. ואת כלם לזכות אותם אותה בהמה בלחיקה אחת. זהו שכתוב (דברים ד) כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. וכל מי הירדן שנתמלא בשש שנים, היא שותה אותם בגמיעה אחת. זהו שכתוב (איוב מ) יבטח פי גיית ירדן אל פיהו.

סוד הדבר, החמורה של כל אלו, עקר ויסוד לאלו הבהמות שלמטה, משום שהרוח מתפשטת מהן (שרוחות הבהמות מתפשטות מהן) למטה, ומצטיירת אותה הרוח למטה בבהמות. וכאשר חטא האדם, מביא בהמה לקרבן, ואותה הרוח של בהמה זו עולה וחוזרת למקומה, ומתפשטת אותה הרוח בכלם. וכל אלו מסוג זה מתקרבים וביאים ונהנים מאותו חלב ודם שהיה לביש של רוח זו, שהרי מצד שלהם היתה (בגלל) אותה הרוח (שלהם). וכלם נהנו ונזונו ונעשו סגגורים על אותו האדם. ונכנס דרך הושט, כמו שנתבאר. ומשום זה הקרבן מן הבהמה. אמר רבי שמעון, ברוך בני להקדוש ברוך הוא, עליך נאמר (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. ישמח אביך - שלמעלה. ואמך - זו כנסת ישראל. ותגל יולדתך - זו בתו של רבי פנחס של יאיר החסיד. אלעזר בני, אמר, זה קרבן בהמה, קרבן העוף מהו שכתוב (ויקרא א) ואם מן העוף עלה קרבנו? אמר לו, לא ראיתי, אבל הסתכלתי מדבר זה של הבהמה, דבר של עופות. ולא

אכלת בכל יומא, וכלהו אקרוין (תהלים א) בהמות בהררי אף. ועל דא תנינן, דאית בעירא אכיל בעירי. וממה הו. מאשא. וכלהו לחיף לון ההיא בהמה בלחיקא חדא, הדא הוא דכתיב, (דברים ד) פי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. וכל מיא דירדן, דאמלא בשית שנין, היא עבדת ליה גמיעה חדא, הדא הוא דכתיב, (איוב מ) יבטח פי גיית ירדן אל פיהו.

כתרא דמלה, חמירא דכל הני, עקרא ויסודא להני בעירי דלתתא. בגין דרוחא מנייהו מתפשטא (ס"א דרוחי דבעירי מנייהו אתפשטו) לתתא, ואתציר ההוא רוחא לתתא בבעירי. וכד חב פר נש, אייתי בעירא לקרבנא, וההוא רוחא דבעירא דא, סלקא ותב לאתריה, ומתפשט ההוא רוחא בכלהו. וכל אינון דזינא דא, מתקרבין ואתיין ואתהניין מההוא חלבא ודמא, דההוא לבושא דרוחא דא, דהא מסטרא דלהון הוה (גיין) ההוא רוחא (דלהו). וכלהון אתהנו ואתזנו, ואתעבדון סניגורין על ההוא בר נש. ועאל דרך ושט, פמה דאתמר. ובגין כך קרבנא מן הבהמה.

אמר רבי שמעון, בריך ברי לקודשא בריך הוא, עלך אתמר (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. ישמח אביך, דלעילא. ואמך, דא כנסת ישראל. ותגל יולדתך, דא ברתיה דרבי פנחס בן יאיר חסידא. אלעזר ברי אימא, הא קורבנא דבהמה, קרבנא דעופי מאי דכתיב, (ויקרא א) ואם מן העוף עלה קרבנו. אמר ליה, לא חמינא, אבל אסתפלנא מהאי מלה דבהמה, מלה דעופי. ולא אוחרא, ולא אימא, בגין דלא חמינא, ועד פוען לא שמענא.

אחר, ולא אמר, משום שלא ראיתי, ועד כאן לא שמעתי.

אָמַר לוֹ, אֲלֶעָזֶר, יָפֵה אֲמַרְתָּ. אָבֶל רָזָא דְקַרְבָּנִין סְתָרִין סְגִיאיִן תַּמָּן, וְלֹא אֶתְמָסְרוּ לְגַלְאָה, בַּר לְזַפְאֵי קְשׁוּט, דְּרָזָא דְמֵאֲרִיהוּן לָא אֶתְפְּסִי מִנֵּיהּוּ. סְתָרָא דְקַרְבָּנִין, דָּא אִיהוּ סְתָרָא, לְאַיְנוּן מְאֵנִין (ס"א ח"ג) קַדִּישִׁין. ד' דְּיוֹקְנֵין חֲקוּקִין בְּכֶסֶא, וְדָא אִיהוּ כּוֹרְסִיָּא וּפְרָנְסָא דְמִלְכָּא קַדִּישָׁא. פְּנֵי שׁוּר. פְּנֵי נֶשֶׁר. פְּנֵי אַרְיָה. פְּנֵי אָדָם. פְּנֵי אָדָם דְּכָלִּיל לְכֻלְהוּ. וְכָל אֲנַפִּין מִסְתַּכְּלִין אֵלָיִן לְאַלִּין, וְאֶתְכַּלִּילִין אֵלָיִן בְּאַלִּין, וּמִנֵּיהּוּ מִתְפַּשְׁטִין לְכַמְהָ סְטָרִין וְרַבּוּן, עֵילָא וְתַתָּא, דְּלִית לוֹן שְׁיַעוּרָא וּמִנֵּיהּוּ וְחֻשְׁבוּן.

מִפְּנֵי הַשּׁוּר מִתְפַּשְׁטִין לְבַהֲמוֹת רוּחַ מִמְּנוּ לְאַרְבַּעָה מִיָּנִים, וְנִכְלָלִים בְּאַחַד. וְאֵלּוּ הֵם: פְּרִים, וּכְבָשִׁים, וְעֵתוּדִים, וְעִזִּים. וְהֵם עוֹמְדִים לְקַרְבָּן. וּמִשׁוּם שְׁמֵהֶם הֵיוּ, אֵלּוּ חֵילוֹת קְדוּשִׁים שְׁמֵתְפַשְׁטִים מֵאוֹתוֹ פְּנֵי שׁוּר, מִתְקַרְבִּים לְיִסוּד שְׁלֵהֶם, וְנִהְנִים מֵאוֹתוֹ יִסוּד וּמִלְבוּשׁ שְׁלֵהֶם. וְאֵם לֹא שְׁהִיוּ לָהֶם יִסוּדוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, לֹא הֵיוּ נִקְרָבִים שֵׁם.

בְּדַגְמַת שֵׁישׁ נִחַת לְשִׁכְנֵיהּ הַקְּדוּשָׁה מְרוּחֹת הַצְּדִיקִים, וּמִתְקַרְבַּת לְקַבֵּל רוּחַ שֶׁל אוֹתוֹ צְדִיק וְנִהְנִית מִמְּנוּ, מִשׁוּם שְׁמִמְנֵה הֵיטָה אוֹתָהּ רוּחַ - כֶּף אֵלּוּ נִהְנִים מִצַּד הַיִּסוּד שְׁלֵהֶם, וְנִהְנִים מֵאוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ שְׁמֵתְקַרְבִּים אֵלָיו, (שְׁהֲרִי) רוּחַ הַמִּלְבוּשׁ (כֶּף אֵלּוּ נִהְנִים מֵאוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ שְׁמֵתְקַרְבִּים שֶׁמִּצַּד הַיִּסוּד שְׁלֵהֶם, שְׁהֲרִי חִלְבֻדִים מִלְבוּשׁ) שֶׁל רוּחַ שְׁלֵהֶם הֵיטָה, וּמִשׁוּם זֶה נִהְנִים מֵהֶם.

פְּנֵי נֶשֶׁר מִתְפַּשְׁטִין לְעוֹפוֹת רוּחַ מִמְּנוּ. וְנֶשֶׁר בְּשֵׁנֵי צְדָדִים הוּא. וְיִסוּד זֶה (בְּרֵאשִׁית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף, שְׁתֵּי רוּחֹת. וּמִשׁוּם זֶה מִתְפַּשְׁטִין יוֹרֵד (וְנֶשֶׁר בְּשֵׁנֵי צְדָדִים הוּא, יָמִין וּשְׂמָאל.

אָמַר לֵיהּ, אֲלֶעָזֶר, יֵאוֹת אֲמַרְתָּ. אָבֶל רָזָא דְקַרְבָּנִין סְתָרִין סְגִיאיִן תַּמָּן, וְלֹא אֶתְמָסְרוּ לְגַלְאָה, בַּר לְזַפְאֵי קְשׁוּט, דְּרָזָא דְמֵאֲרִיהוּן לָא אֶתְפְּסִי מִנֵּיהּוּ. סְתָרָא דְקַרְבָּנִין, דָּא אִיהוּ סְתָרָא, לְאַיְנוּן מְאֵנִין (ס"א ח"ג) קַדִּישִׁין. ד' דְּיוֹקְנֵין חֲקוּקִין בְּכֶסֶא, וְדָא אִיהוּ כּוֹרְסִיָּא וּפְרָנְסָא דְמִלְכָּא קַדִּישָׁא. פְּנֵי שׁוּר. פְּנֵי נֶשֶׁר. פְּנֵי אַרְיָה. פְּנֵי אָדָם. פְּנֵי אָדָם דְּכָלִּיל לְכֻלְהוּ. וְכָל אֲנַפִּין מִסְתַּכְּלִין אֵלָיִן לְאַלִּין, וְאֶתְכַּלִּילִין אֵלָיִן בְּאַלִּין, וּמִנֵּיהּוּ מִתְפַּשְׁטִין לְכַמְהָ סְטָרִין וְרַבּוּן, עֵילָא וְתַתָּא, דְּלִית לוֹן שְׁיַעוּרָא וּמִנֵּיהּוּ וְחֻשְׁבוּן.

פְּנֵי שׁוּר, אֶתְפַּשְׁטִין לְבַעֲרֵי רוּחָא מִנֵּיהּ, לְאַרְבַּעָה זַיְיָנִין, וְאֶתְכַּלִּילִין בְּחַד, וְאֵלָיִן אִינוּן: פְּרִים, וּכְבָשִׁים, וְעֵתוּדִים, וְעִזִּים. וְאֵלָיִן קְרִימִין לְקַרְבָּנָא. וּבְגִין דְּמִנְהוּן הוּוּ, אִינוּן חֵיילִין קַדִּישִׁין דְּמִתְפַּשְׁטִין מֵהָהוּא פְּנֵי שׁוּר, מִתְקַרְבִּין לְיִסוּדָא דְּלֵהוּן, וְאֶתְהַנּוּן מֵהָהוּא יִסוּדָא וּלְבוּשָׁא דְּלֵהוּן. וְאִי לָא דִּהּוּוּ לֵהוּ יִסוּדָא דֵּהֵא עֲלֵמָא, לָא מִתְקַרְבִּין תַּמָּן.

בְּגוֹנָא דֵּהֵי נֵיחָא לְשִׁכְנֵתָא קַדִּישָׁא, מְרוּחֵיהוּן דְּצְדִיקֵיָא, וְאֶתְקַרְיַבַת לְקַבֵּלָא רוּחָא דֵּהָהוּא זַפְאָה, וְאֶתְהַנּוּת מִנֵּיהּ, בְּגִין דְּמִנְהָ הוּוּ הָהוּא רוּחַ. כֶּף אֵלָיִן אֶתְהַנּוּן מִסְטָרָא דְּיִסוּדָא דְּלֵהוּן, וְאֶתְהַנּוּן מֵהָהוּא לְבוּשָׁא דְּמִתְקַרְבֵי לֵיהּ, (ס"א דהא) רוּחַ מִלְבוּשָׁא (ס"א כֶּף אֵלָיִן מִתְהַנּוּן מֵהָהוּא לְבוּשָׁא דְּמִתְקַרְבֵי מִסְטָרָא דְּיִסוּדָא דְּלֵהוּן, דֵּהֵא חֲלָמָא וְדָמָא לְבוּשָׁא) דֵּרוּחָא דְּלֵהוּן הוּוּ. וּבְגִין כֶּף אֶתְהַנּוּן מִנֵּיהּוּ.

פְּנֵי נֶשֶׁר אֶתְפַּשְׁטִין לְעוֹפָא רוּחַ מִנֵּיהּ. וְנֶשֶׁר בְּתָרִין סְטָרִין אִיהוּ. וְרָזָא דָּא (בְּרֵאשִׁית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף, תָּרִין רוּחִין. וּבְגִין כֶּף אֶתְפַּשְׁטִין וְנִחְתָּא (ס"א וְנֶשֶׁר בְּתָרִין סְטָרִין אִיהוּ, יָמִינָא וּשְׂמָאלָא וְרָזָא דָּא (בְּרֵאשִׁית א) וְעוֹף